

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a Mgr. Ing. Petra Šuránka v právní věci žalobkyně: **A. s. r. o.**, se sídlem Ch., okres R., zastoupena JUDr. Ladislavem Košťálem, advokátem se sídlem Na Riviéře 123, Zbečno, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha, za účasti osob zúčastněných na řízení: I) M. K., bytem Ch., okres R., II) D. T., bytem Ch., okres R., o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 7. 2014, čj. 101624/2014/KUSK, sp. zn. SZ 077703/2014/KUSK REG/Bí,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í : Vymezení věci

Žalobkyně napadla žalobou shora označené rozhodnutí žalovaného a domáhá se jeho zrušení. Žalovaný tímto rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně (a dalších účastníků územního řízení) a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu v Rakovníku ze dne 28. 2. 2014, čj. MURA/6281/2014, sp. zn. Výst./24424/2012/Dr. Městský úřad v Rakovníku (dále jen „správní orgán I. stupně“) tímto rozhodnutím rozhodl o umístění stavby „Pískovna Ch. – N. D. – těžba štěrkopísku I. etapa“, která se skládá ze sociálně technického zázemí, technologické linky pro úpravu surovin, manipulačních ploch, vodní nádrže a vodního potrubí z nádrže do technologické linky, a to na pozemcích p. č. PK X v katastrálním území Chrášťany u Rakovníka a pozemcích p. č. X, PK X v katastrálním území Nesuchyně. Žadatelem o vydání územního rozhodnutí byla společnost Z. B. a. s.

Žalovaný ve svém rozhodnutí k námitkám žalobkyně uvedl, že ve věci stejného záměru byla v minulosti vydána i další územní rozhodnutí jako rozhodnutí o umístění stavby příjezdové komunikace ze dne 3. 12. 2012. V odvolání proti tomuto rozhodnutí byly uvedeny obdobné námitky, jimiž se žalovaný dopodrobna zabýval. Ohledně přístupu na pozemky žalobkyně pak žalovaný v tomto rozhodnutí konstatoval, že v katastru nemovitostí nejsou uvedeny žádné údaje o omezení vlastnického práva, které by žalobkyni zaručovalo přístup přes pozemky společnosti Z. B. a. s. Toto právo tak nemůže být záměrem dotčeno. Dalším rozhodnutím, v němž se žalovaný vypořádal s jinými námitkami žalobkyně, které byly opětovně uplatněny i v odvolání proti přezkoumávanému rozhodnutí, je rozhodnutí o změně využití území ze dne 15. 1. 2014. Ve vztahu k námitkám týkajícím se ovlivnění hydrologických poměrů v důsledku odběru vody z Novodvorského potoka žalovaný zdůraznil, že ve stanovisku EIA je obsažena podmínka, podle níž nelze provádět odběr vody z potoka, pokud by průtok vody poklesl pod 6 l/s. Při nedostatku vody v akumulační nádrži musí být provoz úpravní šterkopísku přerušen. Správní orgán I. stupně stanovil v územním rozhodnutí v návaznosti na stanovisko EIA podmínky, při nichž nebudou hydrogeologické podmínky dotčeny. Výsledky obsažené v závěrečné zprávě Výzkumného ústavu vodohospodářského T. G. Masaryka a v dokumentaci EIA nejsou ve vzájemném rozporu, z obou vyplývá, že po určitou část roku nebude možné provádět odběr vody z potoka pro nízký průtok vody v jeho korytu. K námitce, že dojde ke snížení výnosů zemědělských plodin na pozemcích žalobkyně, žalovaný nepřihlédl, neboť o využití pozemků pro účel těžby šterkopísku bylo rozhodnuto již změnou č. 2 územního plánu obce Chrást'any, takže podle § 89 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2012 (dále jen „stavební zákon“), nelze takovou námitku zohlednit v územním řízení.

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

Žalobkyně v žalobě nejprve uvedla, že je vlastníkem pozemků ve zjednodušené evidenci (původ parcel pozemkový katastr) p. č. X v katastrálním území Chrást'any u Rakovníka. Pozemek p. č. X přímo sousedí s pozemkem p. č. X, pozemek p. č. X je oddělen od pozemku p. č. X pouze úzkým pruhem pozemku p. č. X ve vlastnictví obce Chrást'any. Pozemky p. č. X se sice nacházejí v relativně větší vzdálenosti od pozemků, na nichž má být realizována těžba šterkopísku, ovšem těžba šterkopísku v území o rozloze bezmála 30 ha je masivním zásahem do lokality, jímž může být dotčeno vlastnické právo žalobkyně i k těmto pozemkům. V důsledku těžby šterkopísku budou pozemky žalobkyně zasaženy imisemi hluku a prachu a emisemi z těžby šterkopísku a provozu technologické linky a manipulačních ploch. Odběrem vody z Novodvorského potoka bude negativně dotčen režim povrchových a spodních vod v dané lokalitě, kde se nachází i pozemky žalobkyně, což povede ke snížení výnosů zemědělských plodin pěstovaných na pozemcích.

Žalobkyně namítla, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné. Žalovaný se totiž s odvolacími námitkami žalobkyně vypořádal tak, že odkázal na jiné své rozhodnutí (rozhodnutí ze dne 14. 5. 2014 ve věci změny využití území) a ocitoval jeho odůvodnění. Odvolacími námitkami žalobkyně se však konkrétně nezabýval. Vlastní odůvodnění rozhodnutí žalovaného je velmi strohé, jde vlastně jen o dva odstavce na str. 12 a 13.

Žalobkyně dále zdůraznila, že dle ustálené judikatury je stanovisko EIA odborným podkladem pro vydání rozhodnutí a lze ho přezkoumat v rámci přezkumu takového rozhodnutí. Žalovaný nicméně přikládá stanovisku EIA účinky rozhodnutí, jako by šlo o nepřekročitelné dogma, a zcela bezdůvodně mu přiznává větší důkazní váhu než žalobkyni předloženým odborným podkladům – závěrečné zprávě Výzkumného ústavu vodohospodářského T. G. Masaryka a odbornému vyjádření R. D. Žalovaný tak porušil povinnost náležitě zjistit všechny rozhodné skutečnosti a přihlížet ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, která plyne z § 50 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

Žalobkyně dále namítla, že žalovaný není ve svých závěrech konzistentní. V rozhodnutí ze dne 13. 9. 2013, kterým rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, žalovaný uložil správnímu orgánu I. stupně prověřit žalobkyni uváděné skutečnosti týkající se hydrologických poměrů a vypořádat se s podanými námitkami. Tím navodil dojem, že při prověření skutečností vyplývajících ze závěrečné zprávy Výzkumného ústavu vodohospodářského T. G. Masaryka bude nutno provést faktická hydrometrická měření, neboť jinak skutečnosti vyplývající z této zprávy prověřit nelze. V následujícím rozhodnutí, které bylo napadeno žalobou, žalovaný překvapivě na prověření skutečností namítaných žalobkyní netrval a spokojil se s tím, že správní orgán I. stupně přistoupil k problematice polemice se závěrečnou zprávou, jejíž části mnohdy účelově vytrhl z kontextu. Výhrady žalobkyně proti záměru společnosti Z. B. a. s., pokud jde o ovlivnění hydrologických poměrů v území, vychází z toho, že průměrný průtok v Novodvorském potoce je výrazně menší (jen 5-7 l/s) oproti průtoku, s nímž kalkuluje společnost Z. B. a. s. (19 l/s). Nároky provozu na úpravu šterkopísku na množství odebrané vody neumožňují zachovat v Novodvorském potoce ani minimální průtok. Povodí Rakovnického potoka, do něhož náleží i Novodvorský potok, se vyznačuje dlouhodobě nejmenšími úhrny srážek v Čechách. Jakýkoliv odběr vody z Novodvorského potoka nutně povede k narušení hydrologického režimu a bude mít negativní dopad na životní prostředí. Samotný záměr těžby šterkopísku mokrou cestou v jedné z nejsušších lokalit v Čechách je zcela neudržitelný. Na podporu těchto argumentů se žalobkyně dovolává výsledků hydrometrických měření z let 2009 – 2011 obsažených v závěrečné zprávě Výzkumného ústavu vodohospodářského T. G. Masaryka. Hodnota průtoku 53,2 l/s naměřená dne 23. 9. 2009, kterou zdůrazňuje správní orgán I. stupně, byla ovlivněna manipulací rybníků. Není zřejmé, z čeho správní orgán I. stupně dovodil, že v podzimních a zimních měsících dosahovaly průtoky hodnot 7 l/s a že by ze závěrečné zprávy mělo vyplývat, že v tomto období bude průtok vody v Novodvorském potoce umožňovat naplnění nádrže při zachování podmínky průtoku vody v potoce nejméně 6 l/s. Správní orgán I. stupně uvedl, že dle závěrečné zprávy by měly být budovány akumulární nádrže za účelem zmírnění důsledků klimatických změn. Pominul však, že tato zpráva nepředpokládá budování akumulární nádrže na Novodvorském potoce. Ze závěrečné zprávy vyplývá, že povolený záměr nelze zvolenou technologií vůbec uskutečnit. Je otázkou, jaký význam má formální právní legalizace záměru, který při respektování podmínek rozhodnutí nebude vůbec uskutečnitelný. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí s žádnou z žalobkyni uvedených konkrétních skutečností nevypořádal, rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Žalobkyně rovněž namítla, že již v odvolání kladla důraz na to, že rozhodující je skutkový stav ke dni vydání rozhodnutí. Informace obsažené v závěrečné zprávě jsou nepochybně aktuálnější oproti hodnotám, z nichž vycházel zpracovatel EIA, a signalizují změnu poměrů. Novější hodnoty zpochybňují zásadním způsobem data, z nichž vychází závěry EIA. Žalovaný se s tím však nevypořádal. Na rozdíl od stanoviska EIA je závěrečná zpráva důkazem podaným osobou, která nemá žádný vztah k účastníkům řízení. Její nezávislost na účastnících řízení pak významně podtrhuje objektivitu tohoto důkazu. Správní orgán I. stupně si měl sám zajistit periodická měření průtoku vody v Novodvorském potoce nebo si je vyžádat od ČHMÚ. Dále se měl obrátit na zpracovatele závěrečné zprávy a konfrontovat ho v otázce hydrologických poměrů Novodvorského potoka se stanoviskem EIA a zpracovatele stanoviska EIA vyzvat, aby se vyjádřil k závěrečné zprávě. Vyřešení těchto odborných otázek nelze nahradit volnou úvahou správního orgánu při hodnocení důkazů. Takto ovšem žalovaný nepostupoval a nekriticky přejal stanovisko EIA. Napadené rozhodnutí tak vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu.

Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí spatřuje žalobkyně též v tom, že se žalovaný vůbec nevypořádal s odvolací námitkou, že je třeba provést komplexní pozemkovou úpravu, a ve vztahu k námitce snížení výnosů zemědělských plodin pouze obecně odkázal na § 89 odst. 2 stavebního zákona.

Žalobkyně navrhla, aby soud provedl důkaz údajů o průtocích vody v Novodvorském potoce za dobu nejméně od roku 2010 do současnosti, které si vyžádá od Českého hydrometeorologického ústavu, a vyslechl zpracovatele stanoviska EIA a závěrečné zprávy za účelem objasnění rozporů mezi těmito dokumenty.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl. K jednotlivým částem žaloby bez dalšího doslova přepsal příslušné části odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Osoby zúčastněné na řízení se k žalobě nevyjádřily.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.

Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného [§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.

Při jednání, které soud k projednání žaloby nařídil, setrvali účastníci na svých procesních stanoviscích.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

Ze správního spisu soud zjistil, že dne 24. 5. 2012 podala společnost Z. B. a. s. žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby na pozemcích p. č. PK X v katastrálním území Chrást'any u Rakovníka a pozemcích p. č. X, PK X v katastrálním území Nesuchyně, které jsou ve vlastnictví společnosti Z. B. a. s. a obce Nesuchyně, která s umístěním staveb na jejích pozemcích souhlasí. V žádosti společnost Z. B. a. s. uvedla, že zamýšlenou stavbou je zázemí pískovny, které bude umístěno při okraji navrhované těžby štěrkopísku v katastrálním území Chrást'any u Rakovníka, jež je navržena na pozemcích p. č. PK X. Těžba štěrkopísku je řešena samostatným územním řízením o využití území. Zázemí se bude skládat ze sociálně-technického zázemí, technologické linky pro úpravu suroviny, manipulačních ploch, rozvodů elektrické energie, vodní nádrže a vodního potrubí z nádrže do technologické linky.

Krajský úřad Středočeského kraje vydal dne 18. 1. 2008 pod čj. 065320/2008/KUSK/OŽP-Kor souhlasné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru „Pískovna Ch. – N. D.“ na životní prostředí (dále jen „stanovisko EIA“) s časovým omezením na dobu těžby v rámci I. etapy těžby vymezené takto v doplněné dokumentaci vlivů záměru na životní prostředí. Záměr je vymezen jako dobývání štěrkopísku suchou těžbou na nevýhradním ložisku Chrást'any s předpokládanou maximální roční těžbou 200 tis. tun suroviny, výstavba komunikace o délce cca 2 km od těžebního prostoru ke komunikaci I/6 a výstavba vodní akumulační nádrže s vodní plochou cca 1,4 ha jako zdroje vody pro mokrou úpravu vytěžené suroviny. Součástí záměru je i postupná sanace a rekultivace území dotčeného činností prováděnou hornickým způsobem s orientací na zalesnění vytěženého prostoru a vytvoření malých vodních ploch. K vyjádření zúčastněných osob ohledně možného poklesu podzemní vody na okolních pozemcích krajský úřad uvedl, že jelikož bude těžba probíhat nad hladinou podzemní vody, nelze předpokládat pokles hladiny podzemních vod na okolních pozemcích, ani snížení výnosnosti pozemků. Opatření týkající se monitorování podzemních vod jsou zahrnuta do podmínek stanoviska. K vyjádření zúčastněných osob, jež zpochybňuje dostatečnost zdroje technologické vody k zajištění provozu, se ve stanovisku uvádí, že voda k úpravě suroviny mokrou cestou bude zajištěna vybudováním akumulační nádrže s tím, že odběr vody z Novodvorského potoka do nádrže bude konstrukčně proveden tak, aby bylo technicky zaručeno zachování minimálního zůstatkového průtoku pod odběrným objektem 6 l/s a aby v případě poklesu průtoku vody pod tuto hodnotu byl odběr vody znemožněn. Akumulační nádrž bude dimenzována tak, aby byla schopna zajistit potřebu vody pro úpravu suroviny v letním období, kdy se počítá s nízkými průtoky v potoce, které neumožní odběr vody do akumulační nádrže. Disponibilní akumulace vody vystačí vzhledem k denní potřebě vody na cca 90 pracovních dní, tj. cca 4 měsíce, což je dostatečná rezerva pro překlenutí období s nízkým průtokem vody v potoce. V případě, že by došlo k přechodnému nedostatku vody v akumulační nádrži pro odběr do úpravny suroviny, musí být provoz úpravny přerušen. Možnost úpravy suroviny suchou cestou je vyloučena. Do Novodvorského potoka nebudou vypouštěny žádné odpadní vody, potok nebude mít žádnou spojitost s těžební plochou. Výše uvedená opatření byla zapracována do podmínek pro fázi přípravy č. 4, 5, 8, 9 a 27 a do podmínek pro fázi provozu č. 4, 5, 6 a 7. Platnost stanoviska je 2 roky. Závěrem zjišťovacího řízení, který vydal krajský úřad dne 2. 2. 2010 pod čj. 183441/2009/KUSK, byla platnost stanoviska ze dne 18. 1. 2008 prodloužena o 2 roky do 18. 1. 2012. Dne 23. 11. 2011 byla platnost stanoviska dále prodloužena do 18. 1. 2017, neboť předloženou dokumentací

bylo prokázáno, že nedošlo k podstatným změnám realizace záměru, podmínek v dotčeném území ani k novým znalostem souvisejícím s věcným obsahem dokumentace či k vývoji nových technologií využitelných v záměru.

Městský úřad v Rakovníku, odbor životního prostředí, vydal dne 27. 7. 2011 nesouhlasné závazné stanovisko podle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákona č. 186/2006 Sb. (dále jen „ZOPK“), k umístění a povolení stavby těžebny, zázemí těžebny, ochranných valů a deponií skryvkových materiálů v rámci pískovny Ch. – N. D. Souhlasné stanovisko pak vydal k umístění a povolení stavby akumulční (vodní) nádrže. Dne 23. 9. 2011 vydal kladné vyjádření z hlediska vodního hospodářství, v němž upozornil na to, že akumulční nádrž, včetně přívodního potrubí, je vodním dílem. Povolení ke stavbě vodního díla a povolení k nakládání s vodami (akumulace a odběr povrchové vody) budou vydána ve vodoprávním řízení.

Správní orgán I. stupně oznámil dne 22. 6. 2012 zahájení územního řízení a nařízení veřejného ústního jednání na den 8. 8. 2012.

Dne 8. 8. 2012 proběhlo ústní jednání, před jehož zahájením podala žalobkyně písemné námitky proti záměru (viz protokol o ústním jednání ze dne 8. 8. 2012). Žalobkyně v nich poukázala na nesprávnost údajů o průtoku vody v korytu toku Novodvorský potok obsažených v dokumentaci EIA. Průměrný dlouhodobý průtok v potoce není 19 l/s, nýbrž jen 5-7 l/s, jak plyne ze závěrečné zprávy Výzkumného ústavu vodohospodářského T. G. Masaryka z ledna 2012. Odběr vody z potoka pro třídění a praní vytěženého šterkopísku je tedy zcela vyloučen, má-li být zachován sanační průtok 6 l/s. Dále namítla, že realizací záměru jí bude znemožněn přístup k jejím pozemkům, což vyvolává potřebu provést komplexní pozemkovou úpravu v této lokalitě. Provedení pozemkové úpravy je podmínkou pro vydání územního rozhodnutí. V důsledku těžby se sníží výnos zemědělských plodin, neboť dojde k poklesu hladiny spodních vod a ke vzniku emisí prachu. K námitkám přiložila závěrečnou zprávu Výzkumného ústavu vodohospodářského T. G. Masaryka z ledna 2012 a vyjádření R. D. ze dne 30. 7. 2012.

Dne 1. 2. 2013 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o umístění stavby „Pískovna Ch. – N. D. – těžba šterkopísku I. etapa“ na pozemcích p. č. PK X v katastrálním území Chrástany u Rakovníka a pozemcích p. č. X v katastrálním území Nesuchyně. Rozhodnutím žalovaného ze dne 13. 9. 2013, čj. 134337/2013/KUSK, bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušeno a věc vrácena k novému projednání. Žalovaný správnímu orgánu I. stupně vytkl, že se nijak nevypořádal s námitkou žalobkyně, že skutečný průtok vody v korytu Novodvorského potoka je 5-7 l/s, pouze bez dalšího odkázal na stanovisko EIA vydané krajským úřadem. Pokud by skutečný průtok byl 5-7 l/s, pak by byla prakticky vyloučena možnost využití Novodvorského potoka pro napouštění nádrže. V novém řízení je třeba tuto skutečnost prověřit a s námitkami se vypořádat. Pokud jde o námitku znepřístupnění pozemků žalobkyně realizací záměru a nezbytnosti provedení komplexní pozemkové úpravy, z výpisu z katastru nemovitostí se podává, že v něm nejsou evidována žádná omezení vlastnického práva, která by žalobkyni zaručovala přístup přes pozemky ve vlastnictví společnosti Z. B. a. s. K námitce snížení výnosů zemědělských plodin žalovaný odkázal na § 89 odst. 2 stavebního zákona a nepřipustnost řešení této otázky, o níž bylo rozhodnuto již územním

plánem a v územním řízení. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně pak bylo především zrušeno z toho důvodu, že správní orgán zcela pominul námitky podané dalšími účastníky územního řízení a vydal územní rozhodnutí i přes nesouhlasné stanovisko dotčeného orgánu na úseku ochrany přírody a krajiny se zásahem do krajinného rázu.

Dne 7. 10. 2013 zrušil Krajský úřad Středočeského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, v přezkumném řízení závazné stanovisko Městského úřadu v Rakovníku, odboru životního prostředí, ze dne 27. 7. 2011 v části nesouhlasného závazného stanoviska k umístění a povolení stavby dle § 12 odst. 2 ZOPK. Nezákonnost zrušeného závazného stanoviska spočívá v tom, že bylo vydáno v rozporu s § 12 odst. 4 ZOPK. Dne 18. 6. 2010 nabylo účinnosti opatření obecné povahy vydané obcí Chrást'any (změna č. 2 územního plánu obce Chrást'any). Touto změnou byla vymezena plocha pro dobývání nevýhradního ložiska štěrkopísků a trasa účelové komunikace vedoucí do těžebního prostoru ze silniční komunikace č. I/6. Vydání změny územního plánu předcházelo dohodovací řízení, při němž došlo k dohodě ohledně umístění záměru „Pískovna Ch. – N. D.“. Ve stanovisku k projednání rozporu dotčený orgán na úseku ochrany přírody a krajiny uvedl, že podmínky i pro ochranu krajinného rázu byly v dostatečné míře zakomponovány do stanoviska k posouzení vlivů záměru na životní prostředí ze dne 18. 1. 2008. Proto lze přijmout řešení navržené pořizovatelem změny územního plánu. Závazné stanovisko tak nemělo být v rámci územního řízení vůbec vydáno.

Dne 28. 2. 2014 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí čj. MURA/6281/2014, sp. zn. Výst./24424/2012/Dr, jímž rozhodl o umístění stavby „Pískovna Ch. – N. D. – těžba štěrkopísku, I. etapa“. Jedná se o vybudování zázemí pro pískovnu, které se bude skládat ze sociálně technického zázemí, technologické linky pro úpravu surovin, manipulačních ploch, vodní nádrže a vodního potrubí z nádrže do technologické linky. Zázemí pískovny bude umístěno při okraji území plánované těžby štěrkopísku, jde o oplocenou zpevněnou plochu, na které se bude nacházet soubor dočasných staveb určených v době provozu pískovny pouze pro její zaměstnance. Jedná se o mobilní buňku expedice, mobilní buňku sklad, mobilní buňku šatna, mobilní buňku denní místnost, mobilní buňku WC a umývárna, montovanou halu, montovaný přístřešek pro stání mechanismů, parkoviště, technologickou linku včetně manipulační plochy. Technologická nádrž vody bude sloužit jako zdroj pro úpravu těžebního štěrkopísku. Jako podmínka územního rozhodnutí bylo stanoveno, že vliv záměru na podzemní vody bude monitorován 3 monitorovacími vrty vybudovanými nejméně 6 měsíců před zahájením těžby a dále bude monitorován ve studnách komentovaných v hydrogeologickém posudku. Rozhodnutí je dále podmíněno tím, že voda pro úpravu suroviny bude odebírána výhradně z akumulární nádrže vody, nikoliv z koryta Novodvorského potoka a že v případě přechodného nedostatku vody v akumulární nádrži bude provoz úpravny přerušen. V další podmínce pak je uložena povinnost provádět měření odběru vody v Novodvorském potoce a v akumulární nádrži vody. Odběrný objekt vody z potoka pro zásobování akumulární nádrže musí být konstruován tak, aby při odběru vody bylo technicky zaručeno zachování minimálního zůstatkového průtoku pod odběrným objektem 6 l/s a aby v případě poklesu průtoku pod tuto úroveň byl odběr vody znemožněn. Akumulární nádrž bude vybudována v předstihu před zahájením vlastní těžby, aby byla při zkušebním provozu ověřena funkčnost nádrže dle projektu. Další podmínkou pro budování deponie skryvkových materiálů je, aby byly kvůli zabránění jejich zaplevelení a zvětšování

zdrojů povrchové prašnosti osety travinami. Dále je uloženo minimalizovat rozsah aktivních ploch, které mohou být zdrojem sekundární prašnosti, minimalizovat zásoby sypkých materiálů a ostatních potenciálních zdrojů prašnosti v areálu těžebny, pravidelně čistit a za suchého počasí skrápět pojezdové plochy a komunikace, aby bylo co nejvíce zabráněno sekundární prašnosti. Technologie zdroje musí být instalována a provozována tak, aby nebyla překročena maximální koncentrace veškerých škodlivin na všech výstupech do ovzduší ve výši dané zákonem o ochraně ovzduší a jeho prováděcími předpisy. Musí být dodrženy technické podmínky provozu určené v nařízení vlády č. 615/2006 Sb., příloha č. 1, bod 3.6, tj. vnášení tuhých znečišťujících látek je třeba snižovat a vyloučit v maximální možné míře, která je prakticky dosažitelná na všech místech a při operacích, kde dochází k emisím tuhých znečišťujících látek do ovzduší, a s ohledem na technické možnosti používat dle povahy procesu vodní clony, skrápění, odprašovací nebo mlžící zařízení. Při přepravě materiálů je třeba překrýt korbu nákladního auta plachtou nebo materiál zvlhčit.

Správní orgán I. stupně zamítl námitky žalobkyně a v odůvodnění rozhodnutí o námitkách uvedl, že zachování nenarušených ekologických podmínek toku a nivy potoka je zajištěno tím, že ve stanovisku EIA je obsažena podmínka, že do akumulární nádrže lze vodu odebírat z potoka pouze při průtocích pod odběrným objektem vyšších než 6 l/s. Novodvorský potok nezasobuje vodou území pod odběrným objektem pro akumulární nádrž, nýbrž ho odvodňuje a představuje erozní bázi okolních pozemků. Odběry z Novodvorského potoka tedy nezpůsobí změny ve vodním režimu okolních pozemků. K závěrečné zprávě Výzkumného ústavu vodohospodářského T. G. Masaryka uvedl, že měření provedená v roce 2010 a 2011 pro účely zpracování této zprávy jsou ojedinělá, byla realizována jen během 2 dnů za celý rok. V tomto směru je reprezentativnější údaj o průměrném dlouhodobém průtoku, který poskytl pro potřebu dokumentace EIA Český hydrometeorologický ústav. Ostatně dokumentace EIA připouští, že po část roku (min. 6 měsíců) nebude moci být kvůli nízkým průtokům v potoce vůbec odebírána voda do akumulární nádrže, odběry se omezí na vodnější měsíce podzimu a zimy a na přívalové deště. I dle závěrečné zprávy výzkumného ústavu umožňují průtoky v podzimních a zimních měsících zabezpečit odběr vody z Novodvorského potoka. Závěrečná zpráva prognózuje zvyšující se roli extrémních srážek, což odpovídá záměru vyjádřenému v dokumentaci EIA využívat k naplnění akumulární nádrže přívalové vody. Budování akumulárních nádrží na vodních tocích má dle závěrečné zprávy napomoci zmírnění důsledků klimatických změn. Námitkou poklesu zemědělské produkce v důsledku snížení hladiny podzemních vod a imisí prachu se správní orgán I. stupně podle § 89 odst. 2 stavebního zákona nezabýval, neboť o využití pozemků pro účel těžby šterkopísků již bylo rozhodnuto územním plánem obce Nesuchyně a změnou č. 2 územního plánu obce Chrástany.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podala žalobkyně spolu s dalšími účastníky územního řízení odvolání, která žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

Posouzení žalobních bodů

Není žádných pochyb o tom, že žalobkyně splnila podmínku aktivní žalobní legitimace v tomto řízení, neboť v žalobě uplatnila dostatečně podrobná tvrzení, jak byla

napadeným rozhodnutím žalovaného dotčena na svých právech (právní sféře). Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 21. 10. 2008, čj. 8 As 47/2005 - 86 (publ. pod č. 1764/2009 Sb. NSS), pregnantně shrnul, že aktivní žalobní legitimace v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu bude dána vždy tehdy, pokud s ohledem na tvrzení žalobce není možné zjevně a jednoznačně konstatovat, že k zásahu do jeho právní sféry v žádném případě dojít nemohlo.

Soud nicméně považuje za nutné zdůraznit, že rozhodnutí napadené žalobou lze zrušit pouze za současného splnění dvou podmínek, a sice že soud shledá v rozsahu žalobních bodů rozhodnutí nezákonným nebo řízení, které předcházelo jeho vydání, stížené vadou, která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí, a současně že v důsledku zjištěné nezákonnosti či procesní vady byla žalobkyně zkrácena na svých hmotných právech, a to buď přímo, nebo prostřednictvím porušení práv procesních (aktivní věcná legitimace žalobkyně, k tomu viz rozsudek NSS ze dne 16. 12. 2010, čj. 1 As 61/2010 – 98, zejména bod 26). Následkem nedostatku aktivní věcné legitimace je vždy zamítnutí žaloby (rozsudek NSS ze dne 14. 2. 2006, čj. 1 Afs 40/2005 - 62, publ. pod č. 1477/2008 Sb. NSS, či rozsudek ze dne 11. 3. 2008, čj. 8 As 46/2007 - 98). Posláním soudního řízení správního je totiž ochrana subjektivních veřejných práv fyzických a právnických osob (§ 2 s. ř. s.), což lze dovodit rovněž z konstrukce § 65 odst. 1 s. ř. s., která se následně promítá do aktivní věcné legitimace. Žalobě lze vyhovět a správní rozhodnutí zrušit jen tehdy, pokud je možné učinit závěr, že žalobce byl tímto rozhodnutím zkrácen na svých právech. Ve správním soudnictví nemohou soukromé osoby podávat žaloby ve veřejném zájmu, popř. domáhat se soudní ochrany práv třetích osob. Účelem žaloby proti rozhodnutí správního orgánu není odstranit objektivně nezákonné rozhodnutí, nýbrž poskytnout ochranu subjektivním právům žalobce, do nichž bylo nezákonným rozhodnutím zasaženo.

V této souvislosti je vhodné poznamenat, že podle § 89 odst. 4 stavebního zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2012 (k tomu viz čl. II bod 14 zákona č. 350/2012 Sb.), mohou osoby, které jsou účastníky řízení z titulu dotčení svého vlastnického či jiného věcného práva k sousedním pozemkům, uplatňovat námitky proti projednávanému záměru pouze v rozsahu, jakým je jejich právo (rozuměj vlastnické či jiné věcné právo, které zakládá účastenství v územním řízení) přímo dotčeno.

Žalobkyně je právnickou osobou a nepochybně jí přísluší aktivní věcná legitimace ve vztahu k tvrzení, že napadeným správním rozhodnutím byla dotčena na svém vlastnickém právu nebo ve svobodě podnikání (hospodářské svobodě). Součástí práva na ochranu vlastnictví je i v případě právnických osob ochrana životního prostředí, pokud příznivý stav životního prostředí podmiňuje výkon vlastnického práva, resp. výkon svobody podnikání. Právnická osoba, jejímž předmětem činnosti není ochrana životního prostředí, nýbrž podnikání, jak je tomu i v případě žalobkyně, není však nositelem samostatného práva na příznivé životní prostředí [viz usnesení Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 282/97 ze dne 6. 1. 1998 (U 2/10 SbNU 339)], a to ani zprostředkovaně (nezastupuje zájmy fyzických osob, které jsou jejími členy). Žalobkyně se tak nepochybně může dovolávat toho, že v důsledku realizace záměru povoleného napadeným rozhodnutím hrozí snížení výnosu zemědělských plodin. Nemůže se však dovolávat environmentálních důsledků, které může mít realizace záměru společnosti Z. B. a. s., jež se ovšem přímo neprojeví na jejích pozemcích.

Polemika o tom, zda je ve vodním korytu Novodvorského potoka dostatečný průtok vody, aby mohlo čištění a třídění vytěženého materiálu probíhat kontinuálně, nikterak nesouvisí s vlastnickým právem ani hospodářskou svobodou žalobkyně. Jde v první řadě o posouzení ekologických následků na krajinu, které ovšem nemají přímý dopad na pozemky žalobkyně, a dále pak o zvážení ekonomické rentability záměru, což však přísluší výlučně společnosti Z. B. a. s., nikoliv orgánům veřejné správy. Soud se tedy s ohledem na výše uvedené nezabýval námitkami žalobkyně, že se žalovaný správně nevypořádal s tím, že skutečný průtok vody v korytu vodního toku Novodvorský potok je zhruba jen 5-7 l/s, nikoliv 19 l/s, jak předpokládá dokumentace EIA. Rovněž se nezabýval tím, zda žalovaný nedůvodně přiznal stanovisku EIA větší důkazní váhu než odborným podkladům předloženým žalobkyní a zda měl žalovaný kvůli odlišným údajům o průtoku vody v korytu toku Novodvorský potok uváděným v dokumentaci EIA a závěrečné zprávě Výzkumného ústavu vodohospodářského T. G. Masaryka vyslechnout zpracovatele těchto dokumentů za účelem vysvětlení rozporů nebo provést vlastní měření průtoku vody v korytu. I kdyby správní orgány vydaly svá rozhodnutí na základě nesprávně zjištěného skutkového stavu věci ohledně intenzity průtoku vody v korytu toku Novodvorský potok, žalobkyně by v důsledku této procesní vady nebyla žádným způsobem zkrácena na svých hmotných právech (na vlastnickém právu a svobodě podnikání). Správní orgány obou stupňů v rozhodnutí uvedly, že jako podmínka pro odběr vody z koryta Novodvorského potoka do akumulární nádrže technologické vody je v souladu se stanoviskem EIA stanoveno, že musí být zachována vydatnost průtoku vody v korytu pod místem odběru vody nejméně 6 l/s, což je hodnota průtoku vody, která neohrožuje ekosystém potoka. Dále je s odkazem na dokumentaci EIA konstatováno, že Novodvorský potok neslouží k zavlažování okolních pozemků, naopak k jejich odvodnění a způsobuje erozi pobřežních pozemků (viz str. 23 rozhodnutí správního orgánu I. stupně). Tento závěr není žalobkyní napadán. Žalobkyně v žalobě nevysvětlila, jaká je vazba mezi vydatností průtoku vody korytem Novodvorského potoka a výkonem vlastnického práva k jejím pozemkům, resp. výkonem podnikatelské činnosti v oboru zemědělství. Obecné tvrzení, že odběrem vody z potoka může dojít k ovlivnění hydrologických poměrů na pozemcích žalobkyně, nepostačuje k prokázání aktivní věcné legitimace. V napadeném rozhodnutí je uvedeno, že Novodvorský potok nezasobuje zemědělské pozemky vodou, naopak z krajiny vodu odvádí. Všechny pozemky žalobkyně, jimiž v žalobě odůvodňuje svoji žalobní legitimaci, se nachází ve značné vzdálenosti od koryta vodního toku, nadto jsou od něho odděleny souvislým lesem. Soud uzavírá, že zásahem do intenzity průtoku vody v korytu Novodvorského potoka nemůže být žalobkyně dotčena na svých právech. Není tedy aktivně legitimována ve vztahu k věcným, tím méně pak procesním námitkám týkajícím se odběru vody z koryta Novodvorského potoka pro účely úpravy vytěžené suroviny.

V případě, že třídění a čištění vytěžené suroviny nebude moci být v důsledku nedostatku technologické vody odčerpané z Novodvorského potoka do akumulární nádrže způsobeného dlouhodobě nízkými průtoky vody v korytu potoka (pod 6 l/s) prováděno dle plánu společnosti Z. b. a. s., může být celý projekt ekonomicky nerentabilní, což může vést třeba i k zastavení těžby. Na okraj lze zmínit, že žalobkyně se dovolává odborných podkladů, podle nichž je průměrný průtok vody v potoce 5-7 l/s, přičemž tento průtok vychází z naměřených hodnot, které jsou výrazně menší než stanovený průměrný průtok. Z toho logicky plyne, že průtok vody v potoku dosahuje též nadprůměrných hodnot, tj. hodnot přes

7 l/s. Akumulační nádrž má značnou kapacitu (žalobkyně nezpochybňuje údaje uvedené ve stanovisku EIA, podle nichž voda v nádrži vystačí zhruba na 4 měsíce provozu) a předpokládá se, že bude plněna právě v období nadprůměrných průtoků. Podklady, na které žalobkyně odkazuje, nevypovídají nic o tom, jaká je periodicitu střídání nadprůměrných, průměrných a podprůměrných průtoků vody v potoce. Nenaplnění prognózy společnosti Z. B. a. s., případně zastavení těžby štěrkopísku se však nijak nedotýká práv žalobkyně. Ta tak svoji aktivní věcnou legitimaci ve vztahu k námitce nedostatečného průtoku vody korytem Novodvorského potoka nemůže dovozovat ani z toho, že projekt společnosti Z. B. a. s. bude realizovatelný pouze částečně nebo za ekonomicky nevýhodných podmínek.

Vzhledem k absenci jakéhokoliv významu otázky vydatnosti průtoku vody korytem Novodvorského potoka pro posouzení žaloby soud neprovedl důkazy navržené žalobkyní v žalobě, tj. nevyslechl zpracovatele dokumentace EIA ani zpracovatele závěrečné zprávy Výzkumného ústavu vodohospodářského T. G. Masaryka, ani si od Českého hydrometeorologického ústavu neopatřil aktuální údaje o vydatnosti průtoku vody v korytě toku Novodvorský potok. Tyto důkazní návrhy se totiž týkají skutečností, na jejichž posouzení není rozhodnutí o žalobě závislé.

Žalobkyně namítla nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného, neboť se nevypořádalo s konkrétními výhradami žalobkyně ohledně skutečného aktuálního průměrného průtoku vody v korytu Novodvorského potoka. K tomu je třeba uvést, že pokud namítaná nezákonnost nebo vada rozhodnutí nezakládá žalobkyni, která námitku v územním řízení uplatnila, aktivní věcnou legitimaci v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, pak jí nezakládá aktivní věcnou legitimaci ani skutečnost, že správní orgány řádně nevypořádaly námitky žalobkyně proti záměru (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 6. 2013, čj. 1 Aos 1/2013 - 85). Nemohla-li se určitá skutečnost dotknout hmotných práv žalobkyně, pak ani řádné nevypořádání se s námitkou nemohlo mít takové důsledky. Jde toliko o porušení procesních předpisů, které však nemá vliv na hmotněprávní postavení žalobkyně. Procesní práva jsou předmětem ochrany pouze tehdy, jestliže při jejich porušení mohlo být zasaženo hmotněprávní postavení dané osoby. Soud se tedy nezabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného, jenž se údajně dostatečně nevypořádal s tím, jaký je skutečný průtok vody v korytu Novodvorského potoka.

Ze stejného důvodu se soud nezabýval ani námitkou nepředvídatelnosti postupu žalovaného, který v předchozím rozhodnutí, jež v tomto územním řízení vydal, uložil správnímu orgánu I. stupně prověřit skutečnosti a vypořádat se s námitkami uvedenými žalobkyní ohledně nedostatečného průtoku vody v Novodvorském potoku, a tím naznačil, že bude třeba provést hydrometrické měření v terénu. Rovněž tato údajná procesní vada se týká výlučně otázky skutečného průtoku vody v potoku, k níž ovšem žalobkyně postrádá věcnou legitimaci. Soud doplňuje, že zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně rozhodnutím žalovaného, které předcházelo vydání nyní přezkoumávaného rozhodnutí, bylo nepochybně správným postupem, neboť původním rozhodnutím byla porušena práva dotčených vlastníků sousedních pozemků (odlišných od žalobkyně), o jejichž námitkách nebylo vůbec rozhodnuto, a výrok tohoto rozhodnutí nerespektoval nesouhlasné závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. Nejde tedy o postup nadbytečný, který by vedl toliko k průtahům v řízení, jak dovozuje žalobkyně v žalobě, odhlížejíc patrně od toho, že není jediným subjektem, o jehož

práva se v územním řízení jednalo. Pomíjí rovněž to, že správní orgán I. stupně se ve svém prvním rozhodnutí s dokumenty předloženými žalobkyní nikterak nevypořádal a omezil se na konstatování, že k záměru bylo vydáno souhlasné stanovisko EIA a že záměr je v souladu s územním plánem. Dovodil-li následně správní orgán I. stupně, že dokumenty předložené žalobkyní nejsou v rozporu s dokumentací EIA, pak splnil pokyn, který mu žalovaný udělil. Podařilo-li se správnímu orgánu I. stupně vypořádat se se zdánlivými rozpory v podkladech pro vydání rozhodnutí, nebylo třeba dále prověřovat skutečný stav průtoků vody v korytu Novodvorského potoka.

Pokud jde o obecnou výtku nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného spočívající v tom, že žalovaný vypořádal odvolací námitky tím, že ocitoval některé pasáže z jiných rozhodnutí žalovaného, má ji soud za nedůvodnou. V této souvislosti je třeba zdůraznit kontext celé věci, kdy jeden záměr těžby štěrkopísku a jeho úpravy je rozdělen do několika samostatných územních řízení (řízení o umístění stavby pozemní komunikace, řízení o změně využití území, řízení o umístění staveb souvisejících s vlastní těžební činností a úpravou suroviny). Nyní přezkoumávané rozhodnutí žalovaného je chronologicky posledním z územních rozhodnutí, o jejichž vydání společnost Z. B. a. s. požádala. Žalobkyně přitom ve všech územních řízeních uplatnila své námitky, přičemž zpravidla nerespektovala odlišnost předmětu jednotlivých územních řízení, takže nepřizpůsobila obsah námitek konkrétnímu územnímu řízení (námitky jsou po obsahové stránce stejné). Žalovaný se tak k jednotlivým námitkám, které žalobkyně vznesla v předchozích územních řízeních, již jednou vyjádřil. Žalobkyně přitom byla adresátem těchto rozhodnutí, a je tak s jejich odůvodněním obeznámena. Žalovaný v přezkoumávaném rozhodnutí vždy ocitoval příslušnou pasáž z odůvodnění předchozích rozhodnutí ve věci ostatních územních řízení, která se vztahuje k dané odvolací námitce. Některé z citací pak doprovodil vlastním shrnutím. Z rozhodnutí žalovaného je tedy zřejmé, že v katastru nemovitostí není evidováno žádné omezení vlastnického práva, které by žalobkyni zaručovalo přístup na její pozemky přes pozemky společnosti Z. B. a. s. Žalobkyně proto nemůže být zkrácena na právu průjezdu přes pozemky uvedené společnosti. Dále žalovaný odkazy na konkrétní podmínky územního rozhodnutí zdokumentoval opodstatněnost svého závěru, že v územním rozhodnutí byly stanoveny takové podmínky, aby nebyly dotčeny hydrologické poměry. Rovněž odůvodnil, proč nelze přihlídnout k námitce snížení výnosů zemědělských plodin. Bez významu není ani to, že odvolací námitky žalobkyně se po obsahové stránce překrývají s námikami uplatněnými žalobkyní v řízení před správním orgánem I. stupně. Správní orgán I. stupně se s námitkami žalobkyně k záměru vypořádal podrobně. Žalovaný se zcela ztotožnil s vypořádáním námitek žalobkyně správním orgánem I. stupně, a lze proto akceptovat stručnější odůvodnění rozhodnutí žalovaného (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2014, čj. 6 As 161/2013 – 25).

Námitka nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného z důvodu nevypořádání odvolací námitky poukazující na nezbytnost provedení komplexní pozemkové úpravy je nedůvodná. Již v námitkách ze dne 8. 8. 2012 žalobkyně tvrdila, že územní rozhodnutí nelze vydat, dokud nebude provedena komplexní pozemková úprava, neboť žalobkyni bude znemožněn přístup k jejím pozemkům, které jsou zahrnuty v jednotném zemědělském lánu. Shodně pak argumentovala i v odvolání ze dne 7. 4. 2014.

Správní orgán I. stupně i žalovaný (na str. 12 rozhodnutí ve čtvrtém odstavci shora) k této námitce shodně uvedli, že podle údajů v katastru nemovitostí nesvědčí žalobkyni žádné právo přístupu na její pozemky přes pozemky řešené územním rozhodnutím. Rozhodnutím proto nemůže být takové právo dotčeno. Není tedy pravdou, že by se žalovaný k námitce nevyjádřil. Požadavek na provedení komplexní pozemkové úpravy je úzce spjat s otázkou přístupu na pozemky žalobkyně přes pozemky společnosti Z. B. a. s. Správní orgány obou stupňů shodně dospěly k závěru, že žalobkyni nesvědčí žádný právní titul k pozemkům ve vlastnictví společnosti Z. B. a. s., který by ji opravňoval užívat tyto pozemky k průjezdu na své pozemky. Tím jednoznačně vypořádaly celou problematiku přerušení přístupu na pozemky žalobkyně, tedy včetně požadavku na provedení komplexní pozemkové úpravy. Rozhodnutí proto není nepřezkoumatelné. Má-li snad žalobkyně za to, že takové rozhodnutí o námitce je nezákonné (tedy právě uvedené důvody tohoto rozhodnutí), pak mohla řádně formulovaným žalobním bodem napadnout zákonnost rozhodnutí i z tohoto pohledu, ovšem neučinila tak. O řádně formulovaný žalobní bod se dle již ustálené judikatury jedná tehdy, jestliže je z něho zřejmá nejen právní argumentace, ale zejména skutkové důvody, na jejichž základě žalobce dovozuje nezákonnost správního rozhodnutí, přičemž postačí, jsou-li tyto důvody vymezeny i jen zcela obecným a stručným způsobem, který je nicméně srozumitelný a jednoznačný (viz např. rozsudek NSS ze dne 22. 4. 2004, čj. 6 Azs 22/2004 – 42, rozsudek ze dne 23. 10. 2009, čj. 8 Afs 31/2009 – 74, dále rozsudky rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005 – 58, publ. pod č. 835/2006 Sb. NSS, a ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008 – 78, publ. pod č. 2162/2011 Sb. NSS). Žalobkyně v žalobě neuvedla jedinou konkrétní právní či skutkovou výtku vůči právnímu posouzení věci správními orgány. Tvzení, že rozhodnutí je nezákonné (bez bližšího odůvodnění), nepředstavuje dostatečně určitý žalobní bod, kterým by se mohl soud zabývat.

Pokud jde o námitku nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného ve vztahu k odvolací námitce, že záměrem dojde k poklesu zemědělské produkce, soud nejprve ve správním spisu ověřil, že v námitkách ze dne 8. 8. 2012 žalobkyně mj. uvedla, že těžbou štěrkopísku dojde k poklesu hladiny spodních vod v dané lokalitě. Při zahloubení těžebního prostoru pro dobývání štěrkopísku do hloubky cca 25 metrů nutně bude v dané lokalitě snížena hladina podzemních vod, které se budou zákonitě stahovat do vyhloubeného těžebního prostoru. Samotná těžba bude prováděna suchou cestou a s tím bude spojeno uvolňování agresivních prachových částic. Z pozemků žalobkyně bude těmito vlivy, tj. snížením hladiny podzemních vod a imisemi v podobě prachu, obzvláště postižen pozemek p. č. PK X nacházející se v bezprostřední blízkosti dobývacího prostoru. Důsledkem těchto průvodních jevů těžby štěrkopísku bude snížení výnosů zemědělských plodin dosahovaných na zemědělských pozemcích sousedících s dobývacím prostorem, které je objektivizováno a činí nejméně 20 % oproti stávajícím výnosům při vyeliminování vlivu klimatických podmínek. S dosahováním optimálních výnosů zemědělských plodin se jejich pěstitelé v dané lokalitě potýkají již jen v důsledku samotného nepříznivého stavu hydrologické bilance. Jakýkoliv odběr vody z Novodvorského potoka povede k progresi tohoto nepříznivého trendu. Správní orgán I. stupně v odůvodnění rozhodnutí o námitkách k tomu uvedl, že se námitkou s ohledem na § 89 odst. 2 stavebního zákona nezabýval, neboť o způsobu využití pozemků k těžbě štěrkopísku bylo rozhodnuto již v územním plánu.

V odvolání pak žalobkyně uvedla, že svoji námitku o snížení výnosů zemědělských plodin opírá o zcela konkrétní tvrzení, že těžbou šterkopísku dojde v dané lokalitě k poklesu hladiny spodních vod, že s těžbou šterkopísku prováděné suchou cestou bude spojeno uvolňování agresivních prachových částic a že v důsledku těchto vlivů dojde k snížení výnosů zemědělských plodin dosahovaných na zemědělských pozemcích sousedících s dobývacím prostorem, a to nejméně o 20 %. Po stavebním úřadu není žádáno, aby rozhodl, zda dojde ke snížení výnosů zemědělských plodin, nýbrž zda takové vlivy, které záměr nepochybně vyvolá, mohou k poklesu výnosu zemědělských plodin vést. Žalovaný se ztotožnil s názorem správního orgánu I. stupně a posoudil odvolací námitku jako nedůvodnou, neboť v územním řízení se již nelze zabývat přípustností těžby šterkopísku na pozemcích společnosti Z. B. a. s.

Z výše uvedeného tedy plyne, že žalobkyně se v průběhu celého územního řízení dovolávala ochrany vlastnického práva k pozemkům před imisemi způsobenými přímo těžbou šterkopísku, a to v podobě ovlivnění režimu půdních vod a vnášení prachu na zemědělskou půdu (viz podtržená slova v předchozích odstavcích). Takto vymezená námitka se ovšem zcela míjí s předmětem územního řízení. Přitom podle § 89 odst. 4 věty druhé stavebního zákona může účastník řízení uplatňovat námitky jen proti projednávanému záměru. V dané věci se nejedná o územní řízení, jehož předmětem by bylo povolení využití pozemků k těžbě šterkopísku (tedy řízení o změně využití území), nýbrž o řízení, v jehož rámci se rozhoduje o umístění staveb – akumulční nádrže, vodního potrubí, manipulačních ploch, zázemí pro zaměstnance a technologické linky na úpravu vytěžené suroviny. Tvrzení žalobkyně, že těžbou šterkopísku (nikoliv následnou úpravou vytěžené suroviny!) dojde k poklesu výnosů zemědělských plodin z důvodu, že v důsledku těžby poklesne hladina půdních vod a do ovzduší budou suchou těžbou uvolňovány prachové částice, překračuje rámec tohoto územního řízení. Námitka se v plném rozsahu věcně týká územního řízení o změně využití území. V rámci řízení o umístění stavby by bylo možné namítat pouze imise, které budou mít původ v umístěných stavebních či souvisejících objektech nebo v jejich provozu (např. zanášení prachových částic z provozu technologické linky určené k mytí a třídění vytěžené suroviny – jde nicméně o „mokrý“ provoz). Takovou námitku ovšem žalobkyně nevznesla.

Správní orgán I. stupně ani žalovaný nepochybili tím, že se námitkou žalobkyně týkající se snížení výnosů zemědělských plodin věcně nezabývali, neboť tato námitka se vzhledem k tomu, jak byla žalobkyní vymezena v rovině tvrzení, vymyká předmětu územního řízení o umístění stavby. Tento důvod, proč nelze k námitkám uplatněným v územním rozhodnutí přihlídnout, přitom předchází případné aplikaci § 89 odst. 2 stavebního zákona, neboť citované ustanovení se použije pouze v případě námitek, které se týkají předmětu územního řízení, jen o nich již bylo rozhodnuto v předchozím procesním postupu dle stavebního zákona. Byť tedy důvod, pro nějž nebylo možné k námitce žalobkyně přihlídnout, není v napadeném rozhodnutí vymezen správně, nemění to nic na tom, že rozhodnutí žalovaného není nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů proto, že se žalovaný věcně nevypořádal s námitkou žalobkyně, neboť je zde jiný důvod, který brání věcnému vypořádání námitky uplatněné v územním řízení. Žalobní bod je tedy nedůvodný.

Nad rámec právě uvedeného lze doplnit, že správní orgán I. stupně se v odůvodnění svého rozhodnutí zabýval tím, zda odběr vody z Novodvorského potoka pro akumulční nádrž technologické vody (na tu se přezkoumávané územní rozhodnutí vztahuje) může mít nějaký

vliv na vodní poměry zemědělských pozemků. Dospěl přitom k závěru, že potok okolní pozemky vodou nezasobuje, naopak je odvodňuje a ohrožuje břehy erozí. Žádná ze součástí stavby, ke které se vztahuje žalobou napadené rozhodnutí, nemůže vzhledem ke svému charakteru mít vliv na režim půdních vod na pozemcích žalobkyně. V podmínkách územního rozhodnutí pak je společnosti Z. B. a. s. uloženo realizovat několik opatření k zamezení vnikání prachových částic na sousední zemědělskou půdu z provozu technologické linky (k tomu viz výše rekapitulaci obsahu územního rozhodnutí). Zejména stanovení podmínky přijmout opatření k vyloučení, či alespoň co největšímu snížení pronikání emisí tuhých znečišťujících látek do ovzduší, např. používáním vodních clon, skrápění, odprašovacích nebo mlžících zařízení, je třeba považovat ve fázi územního rozhodnutí za dostatečné. Pro budoucí provoz zařízení budou rozhodující podmínky kolaudačního souhlasu.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

Vzhledem k tomu, že všechny uplatněné žalobní body jsou nedůvodné, a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému v řízení nevznikly náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.

Osoby zúčastněné na řízení mají dle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jim soud uložil. V tomto řízení však nebyla osobám zúčastněným na řízení uložena žádná povinnost, a proto soud rozhodl, že nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve **lhůtě dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 5. května 2016

Mgr. Jitka Zavřelová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost: Bc. Pavlína Švejdová